

[Heick.]

Vi er i den glædelige situation, at vi har grund til at håbe, at den stigning vil fortsætte fremover. Vi har også grund til at være taknemlige for, at man på visse steder indenfor bestemmende kredse her i København ser sådan på det, at det er en udvikling, vi skal fremme med en vis offentlig støtte. Men så ser man det besynderlige, at i nogle værelser på Slotsholmen sætter man et arbejde i gang for at støtte en sådan udvikling, og i andre værelser — det er dem, den højtærede justitsminister har ansvaret for — dér tror man ikke på det, man tager ikke konsekvensen af det, man siger tværtom: nej, vi kan vist godt afskrive et dommerembede dernede. Jeg synes, at mindretalsbetænkningen peger på noget centralt, nemlig at vi skal tilsigte en arrondering af vore retskredse og muligvis også lægge nogle små retskredse sammen. Det vil jeg slet ikke være med til at afvise. Jeg er ikke så sikker på rigtigheden af det, der fra anden side er givet udtryk for her i dag. Jeg tror på betydningen af, at der er en dommer, som har sagernes behandling direkte under sig. Jeg vil gerne i den forbindelse pege på, at i Toftlund har udviklingen efter genforeningen været følgende: der var både en dommer og en tingbogssekretær, en dommerfuldmægtig og så endda en assistent som medhjælper. Senere skær man tingbogssekretæren væk, hvorved der blev forøget arbejde til dommeren. Efterhånden tog man også den halve dommerfuldmægtig, og han deles nu mellem Rødding og Toftlund. Hvis man endelig vil spare nu og gå et skridt videre, så kunne man tage dommerfuldmægtigen væk, ansætte en dommer hvert sted og så lade den ene vikariere for den anden i ferietiden og jagttiden, som der er hentydet til fra forskellig side. Så undgik man kørsel frem og tilbage.

Jeg tror ikke på de besparelser, som er nævnt her af det ærede medlem frk. Helga Pedersen; de vil sikkert ikke vise sig i praksis. Ved første behandling udtalte den højtærede justitsminister også, at han ikke vil påtage sig nogen som helst garanti for, at de tal overhovedet kunne holde; jeg påpegede, at de allerede i starten var forkerte, idet der ikke var taget hensyn til den kørselsudgift, som kan komme.

Til sidst vil jeg endnu en gang takke for den forståelse, der er vist for bevarelsen af dommerembedet i Toftlund; dette hovedtingsted har bestået i over 200 år og har altså i høj grad historisk hævd. Jeg vil udtale min tilfredshed med den forståelse, som tingets medlemmer har vist herfor, og vil også udtale det ønske, at hovedparten af det høje tings medlemmer vil stemme for mindretallets ændringsforslag.

Jørgen Gram: Det er også dommerembedet i Toftlund, der kalder mig frem med nogle få bemærkninger. Jeg har prøvet ganske nøgternt og lidenskabsløst at se på det foreliggende spørgsmål om Toftlund dommerembedes nedlæggelse, nu da det er blevet ledigt. Vi har lige hørt min kollega, det ærede medlem hr. Heick kraftigt gå ind for, at dommerembedet skulle have lov til at bestå i fremtiden. Da Toftlund som bekendt er hovedbyen i det ærede medlems valgkreds, kunne det jo være, at hans briller var farvede, at han ikke kunne se helt uhildet på sagen; det kan hænde også for medlemmer fra andre valgkredse — ja, det kan hænde selv for en minister — at det kniber med at se helt uhildet og nøgternt på det. Men mine overvejelser er mundet ud i, at jeg ikke vil rette nogen bebrejdelse mod den højtærede justitsminister, fordi han har taget spørgsmålet op; for vi indenfor venstre ønsker ikke en større administration end højest nødvendigt; vi giver tit nok til kende, at vi synes, at vor administration i Danmark er både for vidtløftig, for talrig og omkostningerne altfor store.

Man må indrømme, at ved nedlæggelse af små dommerembeder måtte Toftlund komme i søgelyset, fordi det nu engang er et af de mindre embeder i landet. Vi har da også lige hørt, at den forrige justitsminister også har haft overvejelser i samme retning som den nuværende. Alligevel vil jeg foreslå, at den højtærede justitsminister i dag tager afsnittet om nedlæggelse af dette dommerembede ud af lovforslaget; for som nævnt i betænkningen, og som fremhævet af andre ordførere, er der udover landet en del lignende små dommerembeder. Der er også nogle embeder i Sønderjylland, som er små, og når vi nu ved, at dette at have en dommer indenfor murene giver en vis nimbus for den pågældende plads, så kan man forstå,